

Vlamertinge

Didier Declercq is organisator van Devil's Rock for an Angel: "Metal is al heel lang de rode draad in mijn leven"

Didier Declercq is metalfan in hart en nieren, en organisator van Devil's Rock for an Angel. © TOGH

Tom Gheeraert Medewerker KW
8 september 2024, 16:56

Sinds hij als 16-jarige Metallica en co aan het werk zag op Heavy Sound Festival, is Didier – Djeetn voor de vrienden – Declercq verzot van metal. Als

organisator van Devil's Rock for an Angel, dit jaar op zaterdag 21 september, zet hij al negen jaar Zillebeke op de metalkaart. "Metalliefhebbers zien er stoer uit, maar hebben een peperkoekenhart", zegt Didier, die als stadsmedewerker tal van Kattenstoetkarren in elkaar timmerde.

Dat Didier Declercq (56) een passie heeft voor hardrock en metal hoor je al aan de namen van zijn kinderen: Lemmy, naar de befaamde frontman van Motörhead, en Liarren, een vervlaamsing van Lee Aaron, bekend van het nummer *Metal Queen*. Niet toevallig twee artiesten die in de jaren tachtig op het legendarische Heavy Sound Festival in Poperinge stonden. "Bij de eerste editie *curieuzeneusde* ik al door de omheining, de tweede editie in 1984 stond ik op de weide. Ik was 16 jaar en zag bands als Metallica. Sindsdien is metal de rode draad in mijn leven."

Wat spreekt je aan in metal?

"Het is geen gemakkelijke muziek. Eens die muziek zijn haken in je slaat, gaat dat niet meer weg. Ik ben heel veel naar optredens geweest. Mijn favoriet? Iron Maiden! In mijn jonge jaren waren zij het van het. Wij gingen dan naar thé dansants en moesten de hele avond wachten op ons ene nummer: *Number of the Beast*. Alleen toen stonden we op de dansvloer."

Gaat het alleen om de muziek?

"Er is ook enorm veel collegialiteit. Op den duur kent iedereen elkaar. Je moet elkaar soms maar één keer per jaar zien en dat is meteen grote liefde. Metalliefhebbers zien er misschien stoer uit, maar ze hebben allemaal een peperkoekenhart. Als er een benefiet is, zullen ze er vijf meer drinken, uit steun."

De eerste Devil's Rock for an Angel was in 2015. Dacht je toen al dat het nog zou plaatsvinden in 2024?

"Het begon als een tribute voor een 16-jarig meisje dat gestorven was aan de gevolgen van kanker, een nichtje van mijn ex-vriendin Ann Devos. Ik wilde daar volledig mijn schouders onder zetten. Na vier jaar is Ann eruit gestapt en deden we verder. Je weet nooit hoe lang het zal duren. Ik ben ook al 56 jaar. Zal ik dat nog tien jaar kunnen doen? Ik weet het niet. Volgend jaar vieren we wel zeker ons tienjarig bestaan."

Doen jullie iets speciaals voor dat tienjarig bestaan?

"We gaan bands zetten die al eens gespeeld hebben. In de afgelopen negen jaar is er geen enkele band twee keer gekomen, maar speciaal voor ons jubileum vragen we de beste acts van de afgelopen tien jaar terug. Als ze willen natuurlijk, want de bands komen immers voor niets spelen. Misschien wordt het een tweedaagse. Dit jaar zullen we kijken of het haalbaar is. Ondertussen zijn we wel een gevestigde waarde in de metalscene in België. Zillebeke staat zeker op de kaart bij de metalheads."

Hoe ging het vorig jaar?

"We hadden 630 bezoekers, de grootste opkomst ooit voor Devil's Rock for an Angel. We konden ook een topbedrag van 13.000 euro schenken aan vzw Matthijs, Villa Rozenrood en de G-voetbalploegen van Stasegem. Bij de eerste editie was de opbrengst 6.666 euro. Vorig jaar hadden we het dubbele. In totaal hebben we al zo'n 70.666 euro ingezameld voor het goede doel. Die 666 blijf ik erin houden, dat is *the number of the beast*." (lacht)

Zijn het steeds dezelfde mensen die komen?

"We hebben een redelijke harde kern, maar de laatste jaren zie je ook heel veel nieuwe gezichten. De mond-aan-mondreclame doet zijn werk. Of ze nemen eens hun vrienden mee. Ons publiek bestaat vooral uit dertigers en veertigers, en in mindere mate jonge gasten."

Ik zag dat jouw garage vol staat met spullen van Devil's Rock for an Angel...

“Momenteel is het hier chaos omdat we midden in de organisatie zitten. Ook onze merchandise staat hier. We verkopen van alles op tal van evenementen om geld binnen te halen: T-shirts, koffietassen, juwelen... we hebben zelfs al vijf jaar ons eigen bier. We worden 100 procent gesponsord, maar er komt ook een deel van ons. Ik ben daar een heel jaar mee bezig. Ik val nooit in een zwart gat.”

Is het moeilijk om je daar ieder jaar voor te motiveren?

“Nee, integendeel. De goesting groeit zelfs. Ik doe dat graag. Ik weet niet hoe het komt. Het is als een drug zeker, je kan daar niet van afkicken. Je krijgt er ook veel respect en dankbaarheid voor terug. Mensen weten ondertussen waarvoor we staan. Het is de bedoeling dat alle kosten voor 100 procent gedekt zijn door sponsoring, zodat we kunnen starten van nul. Dat is me tot nu toe ieder jaar gelukt.”

Zillebeke staat zeker op de kaart bij de metalheads

“Veel sponsors zeggen dat ze het voor mij doen. Er moet niemand anders gaan om sponsoring te vragen. We kunnen dus wel rekenen op een harde kern van sponsors, al wil dat niet zeggen dat er geen meer kunnen bijkomen.”

Beroepshalve werk je als timmerman voor Stad Ieper. Wat doe je dan allemaal?

“Dat varieert. Soms zitten we op een dak, soms maken we een keuken, soms maken we plakkaatjes om in de grond te slaan... De Kattenstoet is heel belangrijk. Ik ben eigenlijk aangenomen door Stad Ieper voor de Kattenstoet. Dat was een contract voor drie maanden... en ik ben er nu 25 jaar. Ik heb al veel wagens van de stoet onder handen genomen.”

Didier Declercq

Privé

Didier werd geboren in Poperinge op 24 december 1968. Hij heeft een relatie met Sandra Degruyter en twee kinderen uit een eerdere relatie: Liarren en Lemmy. Hij woont in de Poperingseweg in Vlamertinge.

Loopbaan

Na de middelbare school in het VTI van Poperinge werkte Didier eerst 11 jaar in de bouwsector. Nu is hij al 25 jaar timmerman voor de technische dienst van Stad Ieper.

Vrije tijd

De meeste vrije tijd gaat naar de organisatie van Devil's Rock for an Angel.

(TG)